

טוביה צפיר:

„בימים טרופים אלה הפכתי דיפלומט!“

אשף-הבידור והחיקוי, טוביה צפיר, עשה הסבה של 180 מעלות וחזר להיות שחקן תיאטרון. בימים אלה הוא משתתף במחזה „הנקודה“, מאת יוסף בריינר, בתיאטרון נווה-צדק.

● **אומרים שעברת דתיאטרון מפני שמתחיל להיות מסוכן לחקות את אריק שרון?**
 בימים טרופים אלה הפכתי לדיפלומט: אין תגובה.

● **למה אתה מגדל זקן?**
 אני לא מגדל זקן, אני פשוט לא מתגלח. לצורך התפקיד אני צריך להיראות מוזנח. יש לי בעיות בבית. אשתי לא אוהבת את זה בשעות מסוימות. אנשים חושבים, חס וחלילה, שקרה משהו. ודי גמאס לי מזה. מישהו גם הציע לי לחקות בהודמנות זאת את בגין, בתקופה שבה ירד למחתרת.

● **מה התפקיד שלך בהצגה?**
 אני רופא כללי בבתי-חולים לחולי-נפש, אבל אפילו הביקורת לא שמה לב וחשבה שאני רופא נפש. זה טבעו של האדם, אנשים אוהבים לגלות שרופאי הנפש הם יותר חולי-נפש מהחולים שלהם.

● **אתה נהנה?**
 קשה לקרוא לזה הנאה. יש הצגות שבהם אני שלם עם עצמי ואז עוברת עלי חוויה, ויש הצגות שבהן אני מרגיש ריק ואז בסוף ההצגה אני נכון ומתבייש מעצמי.

● **איך מקבל אותך הקהל?**
 לפעמים אני כלי-כך בתוך התפקיד, שאני בוכה על הבמה ואז הקהל מופתע. בפעמים, שבהן אני לא מרגיש כלום הקהל יוצא מאוכזב ואינני מאשים אותו.

● **אתה עדיין מופיע בחלטורות?**
 יש לי מישפחה לפרנס, לא?

● **האם הוספת טיפוסים חדשים למסכת החיקויים שלך?**
 כן. את סבירור, איך שאני עולה על הבימה אני מתחיל להשליט סדר בקהל, כמו רס"ר. אחר-כך אני כועס שהכניסו את הקהל לאולם לפני, כי זה לא מכובד. טיפוס אחר שאני מחקה, הוא השר יעקוב מרידור, אני שר את שיר הפטנטים, כמו הרב אורי זוהר והקהל משתולל.

● **האם גם בימים אלה הקהל מקבל חיי קויים שבהם אתה יורד על מנחם בגין ואריק שרון?**
 בשימחה רבה. הקהל מת על זה. הסאטירה משמשת לו ססתום כדי להשתחרר מתיסכוליו.

רלף קליין:

„ארל ויליאמס לא היה בסדר!“

רלף קליין יכול היה להיות מלך ישראל, אילו הת-אמצו כדורסלני מכבי תל-אביב קצת יותר, וזכו בגביע אירופה לאלופות. אך מה לעשות? יום עסל יום באסל, ורלף קליין המיסכן, במקום להפוך למלך, הפך במחי הפסד אחד לאביון. שאלתי אותו:

● **איך אתה מרגיש אחרי ההפסד?**
 מרגיש בסדר. מתרגלים גם להפסד. מרוויחים פעם, מפסידים פעם. זה בסך הכל מישחק כדורסל.

● **איך היה מוראל השחקנים כשחזרתם מקיץ?**
 ברור שכל אחד מהם היה מאוכזב. אבל הם לא ילדים. מדובר פה בשחקנים עם הרבה נסיון. הם צרי-כים להתאושש. אין טעם לבכות על חלב שנשפך.

● **איך הגיב ארל ויליאמס הרגשני על ההפסד?**
 אני לא יודע עד כמה הוא רגשני. אני יודע שהוא מרגיש שהוא לא היה בסדר. אני מקווה שהוא ישתפר.

האלה טאויל:

„נקתי פוליטיקה עם חלב אמי!“

במיקרה של האלה טאויל, בתה בת ה-16 של העיר תונאית מרמאללה ריימונדה טאויל, אפשר להסכים בקלות למישפט „התפוח אינו נופל רחוק מהעץ.“

האלה, בת הזקונים של מישפחת טאויל, היא יד ימינה של אמה הפעלתנית. בבית המישפחה שברמי אללה, המלא בדרך-כלל אורחים, עונה האלה על הטל-פונים, ומכינה ארוחת-צהריים של חומוט, לבנה וסלט ערבי משגע, לעשרה אנשים רעבים. היא נלווית אל העיתונאים ומשתדלת להקל על העומס הרב המוטל על אמה.

● **האלה, איך זה להיות בתה של ריימונדה טאויל?**
 אני גאה מאוד באמא. אני חושבת שהיא אשה חכמה ונהדרת. היא עושה עבודה חשובה.

● **מתאי יש לה זמן להיות אמא?**
 אני גדלתי בבית הזה. מאז שאני מכירה את אמא היא תמיד בפעולה. אני לא רגילה לאמא שמתעסקת רק עם הבית. אמא שלי תמיד עסוקה בענייני הציבור ובעניי-נים פוליטיים. אני חושבת שאפשר להגיד שאני ינקתי פוליטיקה עם חלב אמי.

● **האם ההמולה בכית אינה מפריעה לך?**
 העובדה שכמעט אין פרטיות, שיש כל הזמן אנשים בכית?

● **אני אוהבת את זה. ואם אני רוצה, אני תמיד מוצאת לי פינה שקטה לשבת בה לנוח. הבית מספיק גדול. אני אוהבת שיש תנועת אנשים בבית, שיש אורחים. אני ארי הבת להכין קפה תורכי או ארוחת-צהריים לאורחים. אנחנו הערבים מכניסי אורחים.**

● **האם את מתכוונת להיות עיתונאית כמו אמך?**
 לא! רק לא זה.